

П. За коѣх другѣх заповѣдь имѣ говори Исусъ?

О. Чули сте че е речено: Да любишь ближній-тъ си и да ненавиждашь врагъ-тъ си. (Ст. 43.)

П. Имали такава заповѣдь въ Вѣтхый завѣтъ?

О. Нѣма. Заповѣдано е да обычашь ближній-тъ си (Левит. 19; 18.), но не е заповѣдано да ненавиждашь врагъ-тъ си. Фарисей-тъ притурихъ тѣзи думы, и толкозъ криво тълкувахъ тайъ заповѣдь, щото имахъ не само за дозволено но даже за похвално да ненавиждатъ врагове-тъ си.

П. Фарисей-тъ кои считахъ за ближни?

О. Само тѣзи, които бѣхъ отъ тѣхный-тъ народъ и отъ тѣхнѣ-тъ вѣрж.

П. Кои сѣхъ ближни-тъ ни споредъ тълкованіе-то на Исуса?

О. Всичкы-тъ человекѣ отъ кой да сѣхъ народъ и отъ коѣхъ да сѣхъ вѣрж. (Лук. 10; 29-37.)

П. Какъ трѣбва да ся обхождамы къмъ неприятели-тъ си?

О. Но азъ ви казувамъ: Любѣте врагове-тъ си, благославяйте тѣя, които вы кляжѣтъ, правѣте добро на тѣзи, които вы ненавиждатъ, и молѣте ся за тѣя, които вы правятъ пакость и вы гонятъ. (Ст. 44.)

П. Какъ трѣбва да обычаемы врагове-тъ си?

О. Не можемъ да обычаемы лошы-тъ имѣ дѣла, нито да одобряваме нехристіанско-то имѣ поведеніе; на противъ длѣжни смѣ да осѣждаваме обхожденіе-то имѣ когато не е добро, и на него да ся противимъ. Но като ненавиждамы зло-то, споредъ Апостолско-то наставленіе (Рим. 12; 9.) пакъ трѣбва да любимъ